

Vlasy ve větru

6/ 2009

6. číslo

Milí a vážení,

Je tu další číslo Vlasů ve větru. Je zaměřeno na náš vztah k Zemi, přírodě. Prostupuje jím otázka, co dál. Jak najít východisko osobní i globální ze současného chaosu a hodnotové bezcílnosti společnosti. Je jasné, že každý musí najít tu cestu nejdříve v sobě a k sobě, aby celek mohl fungovat harmonicky i dynamicky, nikoli zběsile a bez zdravého rozumu.

Příští číslo vyjde pravděpodobně až koncem léta, pokud se příroda nerozhodla, že léto bylo už v dubnu, budu si užívat sluníčko a teplíčko, aby bylo do zásoby. Vám doporučuji totéž, a přeji hodně pohody a vnitřní rovnováhy a harmonie.

Veronika Blanka

Obsah:

Konstelace pro Planetu Zemi .....poselství Země pro všechny z nás	Strana 2
Sedím tiše a přemýšlím ..... jedna moje štíří úvaha	Strana 3
Mayské proroctví, rok 2012 .....rok, o kterém se mluví	Strana 3-4
Hopi oheň pro mír ....rituál, který otevře Vaše srdce a pocítíte sounáležitost a celistvost	Strana 5
Povídání o Kineziologii - metoda „One Brain“ - Lída Strnadová	Strana 6-8
Je vše kolem nás kontaminované? Co s chemickou politikou u nás? Mgr. Markéta Široká	Strana 9
Co je to ekologická stopa? Kolik Planet bychom potřebovaly při současné spotřebě?	Strana 10-13
Primitiv Bohuslav Nýt .....volné pokračování promluvy a úvahy stvořitele o svém díle.	Strana 14-15
Básně Okamžik, Otrok, Múzy .....z mé tvorby	Strana 16
VELKÉ OSOBNOSTI NAŠICH DĚJIN .... každý ho zná, velký panovník, který zvelebil a povznesl českou kotlinu	Strana 17-18

Vlasy ve větru - časopis pro zamyšlení a inspiraci, určený k volnému přeepisování.

Konstelace pro Planetu Zemi

Již delší dobu jsem měla v hlavě tento záměr, udělat konstelaci pro Planetu Zemi. ***Téma ekologie a životního prostředí je dnes velmi často polemizováno. Ovšem cesta od teorie jak to napravit k realizaci změny v chování, postoji a smýšlení je zdlouhavější. Člověk má pocit, že sám nic nezmuže a jeho snahy jsou vlastně v globálním kontextu zbytečné. Ale opak je pravdou.***

Na květnovém konstelačním setkání jsem proto poprosila účastníce, zda by to chtěli zkusit. Souhlasili a tak jsem se zeptala, kdo che být matka Země. A už se hlásí Ali. Žádám ji, ať si vybere dva zástupce za lidi, s kterými se potřebuje konfrontovat, (zástupci jako jednotlivci mohli být zástupci za skupiny s různými postoji).

Země se postavila do středu prostoru a pak tam vstoupily dva zástupci. První hned po vkročení do konstelace zavravoral a začal se ohýbat pod tíhou zodpovědnosti. Tak moc vnímal nutnost a potřebu pro Zemi něco udělat, když ostatní to „nevidí“ a „nevědí“. Ale ta tíha byla paralyzující. Další aspekt byl ten, že se musí snažit ze všech sil. Druhý zástupce hleděl klidně až apaticky, uvnitř s pocitem smutku.

Země byla klidná, trpělivá: „když každý přijme svůj díl zodpovědnosti, je ještě šance to změnit“ pravila. Zástupce 1 se přestal hroutit, až když zástupce 2 předal jeho díl zodpovědnosti. Poté mohl vzpřímeně Zemi říci: „budu žít v souladu s tebou a budu se chovat ekologicky a budu všem říkat, jak je to snadné něco změnit, začít maličkostmi zrovna u sebe, a něco dělat.“

Země: „Důležité je o tom mluvit, aby Ti, co to již vnímají (potřeba změny z konzumního způsobu života na trvale udržitelný), toto dali najevo ostatním. Pak je šance, že vše dobře dopadne“. Zástupce 1 přišla na pomoc ještě sebedůvěra a síla, aby „se nemusel snažit ze všech sil“ ale aby to pro zemi dělal rád a hravě, s radostí.

Zástupce 2 byl sice smutný, ale spíše se na celé dění díval nezúčastněně, nic mu to neříkalo. Zkusili jsme apelovat na rozum. Chvíli to vypadalo, že budou stačit argumenty, o dopadu konání člověka na životní prostředí z toho plynoucí důsledky, ovšem byl to jen malý krůček kupředu. Země: „Mám pocit, že klíčová je tu hamižnost. Potřeba vlastnit a shromažďovat a chybí dávání. Chybí rovnováha“. Zkusili jsme přidat zástupce za hojnost, ale ani ta s tím 2. nepohnula.

Napadlo mne, že ten člověk nemůže vnímat problémy přes nějakou svou velkou bolest. Ale ani přes její uvolnění se vztah k Zemi příliš nezměnil. Nepomohl ani vědomí hrozby naprostého zhroucení systému.

Země: „Je to zástupce za ty, co drží vše ve svých rukou, ovládají a nechtějí se své moci vzdát. Je to celá atmosféra ve společnosti, kdy věci, chování a způsoby mocných jsou naprosto proti slušnosti a zdravému rozumu, ale všichni to do určité míry akceptují.“ Po těchto slovech jsme do středu zkusili dát zástupce za slušnost, náhle se všem ulevilo, to bylo to pojítko. ***Vzájemná slušnost, ta lidská, „obyčejná“ slušnost a úcta člověka k člověku. Pak Země navrhla Lásku. A ta stmelila i toho posledního, a ten si ji nabíral nejvíce. Schoulil se k ní a nechal se jí hýčkat. V prostoru zavládla pocit úlevy a naděje.***

Toto bylo poselství pro nás zúčastněné, toto je naše poselství pro Vás, co budete číst tyto řádky. Začneme každý u sebe, neberme na sebe zodpovědnost za druhé, a hlavně buďme k sobě slušní a laskaví. Buďme i hrdí a sebevědomí a silní ve svém názoru a postoji, neboť jen tak můžeme něco dokázat a změnit.

S láskou Blanka

Sedím tiše a přemýšlím

Jsem uprostřed klubka. Je zamotané a utažené a já se nemůžu moc pohnout. Když to zkusím, cítím, jak se mi kolem nohy stahuje nit a kůže a těžce se mi dýchá, když se snažím otočit, abych viděla za sebe a zjistila, jak to rozmotat. Nejde mi to. Chvilí tam sedím a skoro ani nedýchám. Je mi chvíli dobře, ale vím, že to nebude trvat dlouho. Přemýšlím, jak jsem se do toho klubka mohla tak dokonale zamotat. Copak jsem neviděla, když se mi tam zamotaly nohy, a pak se mi ty nitě začaly omotávat kolem těla? Nevím, nevybavuji si to dost přesně. Sedím tiše a přemýšlím. Kdysi dávno jsem měla sen, sen o kráse, dobru, bohu a lásce. Ale pak mi řekli, že Bůh není, dobro je hloupé a krásná že také nejsem. Tudíž nárok na lásku také nemám. Ten sen se mi pak ztratil, spíše jsem ho zahodila do kouta mé mysli a šla se učit, jak být normální puberťačka a adolescent a pak dospělák. Ale nějak mi to nešlo, stejně se ten sen stále vracel a volal na mne. Častokrát jsem viděla, jak na mne mává na jedné cestě, ale já si slíbila, že půdu tou druhou, tou, co ostatní, abych je pochopila, abych poznala, co je bolest, láska, přátelství, touha a vlastní vůle. Teď tu sedím v tom klubku a vidím, kolikrát jsem to mávání neposlechla. Kolikrát jsem zradila sebe samu, svůj vnitřní klas a intuici, ale je to záměr.

Můj záměr, jak pochopit. Záměr nežít svůj sen na obláčku dokonalosti a euforie. Ale být skutečná. Teď tady v tom klubku se tak opravdu cítím, vnímám každíčký kousek svého těla, jak mi bolí z těsného sevření, vnímám každý svůj dech, pocit, myšlenku a vím, kdo jsem. Ušla jsem kus cesty k sobě proti sobě, skrze druhé. Ze svého obalu do svého středu a teď je načase, začít toto klubko rozmotávat, kousek po kousku, ještě jednou se podívat na ty uzlíky a šmodrchance, a pak to uvolní a vyjít z něj do nového života. Tak jako motýl z kukly. Často na tento okamžik dlouho čekáme, tak se pak nesmíme bát, když skutečně přijde. Nesmíme se bát, vzdát se všeho, všeho starého a známého a vkročit do prostoru mimo naši představu o skutečnosti. Prázdného, neobjeveného, avšak naší duši tak blízkého a známého. Do prostoru krásy, dobra lásky. Do prostoru, který tvoříme sami svým záměrem, do prostoru, do kterého nikdo bez stejného záměru nemůže. Proto je tam bezpečí a mír. Tam se sejdeme. Budu se těšit.

Veronika Blanka

Mayské proroctví, rok 2012

Milý a Vážení, rok 2012 je nyní hodně polemizovaný, a na netu je o něm mnoho napsáno, včetně mnoha apokalyptických vizí. Těm nejsem ochotna věřit, ale to, že se něco má, nebo musí změnit v naší společnosti, na naší Zemi, v to doufám a věřím, neboť stávající situace a způsob žití není v souladu s tím, čemu věřím. Věřím v dobro, spravedlnost a mír. V mé duši, už od dětství a stále čekám, až to přijde. To, že měl za mého života nastat konec světa minimálně třikrát (1991.2000.2002) mě uklidňuje, a já doufám, že změna přijde, ale bude vycházet z nás, nikoli z hněvu Země a celého vesmíru. Tady je verze, ke které bych se přiklonila:

Mayská proroctví byla vytvořena na základě jejich kalendářního systému. Mayský systém byl založen především na studování vztahu mezi pohyby nebeských těles a změnách v lidské společnosti.

Podle Tzolkina, prochází sluneční systém přes velký koloběh více než 5100 let, od r. 3113 před Kristem do r. 2012 po Kristu. V tomto velkém koloběhu prochází pohybující se sluneční systém a Země galaktickými chvějícími se paprsky, přicházejícími z jádra galaxie. Průměr příčného řezu tohoto záření se rovná 5 125 roků na Zemi, což znamená, že by Zemi trvalo 5 125 let zcela tímto zářením projít.

Mayové věřili, že sluneční systém prodělá po tomto velkém cyklu, ovlivněném galaktickým zářením, obrovské změny, nazývané Galaktickou synchronizací. Podle mayského proroctví je v tomto velkém koloběhu 13 fází s podrobným vylíčením vývoje každé fáze. Podle mayského kalendáře je rok 1992 prvním rokem posledního období závěrečné 13 fáze, poslední fáze velkého koloběhu. V mayském kalendáři je toto poslední dvacetileté období nazýváno Období očišťování Země. V tomto období bude Země zcela očištěna, včetně lidských srdcí (toto proroctví je velmi podobné proroctví severoamerických indiánů). Špatné bude vymýceno, dobré bude ponecháno. Po Očištění vykročí Země z galaktických paprsků a dosáhne "Časové synchronizace".

Podle mayského kalendáře skončí tento cyklus lidské civilizace 31. prosince 2012. Poté lidstvo vstoupí do zcela nové civilizace, která je s touto stávající nesrovnatelná. V den zimního slunovratu se slunce spojí s křížovým bodem galaktické sluneční dráhy a rovníkem, vytvářejíc tak "nebeskou bránu" v "temné trhlíně" Mléčné dráhy, což pro Zemi vypadá jako otevření "dveří do nebes".

Lze tomuto proroctví věřit?

Hrou s čísly lze dokázat prakticky cokoli, pokud víme předem, co chceme dokázat. Mystika roku 2012 tedy může klidně vycházet z toho, že chceme dokázat, že v tomto roce se něco významného stane.

Různými postupy můžeme vždy dojít k tomu, že tento rok bude něčím významný, pokud však vezmeme v úvahu to, že nevíme, jak a kdy se měnila délka dne na Zemi, že žádný kalendář nevystihuje přesně astronomické datování vázané na polohu planet a Sluneční soustavy v galaxii a že vše je relativní vůči něčemu, a vezmeme-li v potaz prokázáný fakt, že v minulosti Země pravděpodobně docházelo vícekrát ke změně délky astronomického roku, jsou všechny výpočty zatíženy chybami.

Nelze tedy přesně stanovit datum konce čehokoli, lze jen tušit, že v budoucnosti se stane něco převratného. To je to, nač nás chtěly minulé civilizace upozornit a co naše věda nedokáže pochopit a stále ignoruje.

Konec materialistického myšlení

Je pravděpodobné, že konec mayského cyklu v roce 2012 nebude znamenat fyzickou likvidaci Země nějakou přírodní katastrofou, ale počátek nového období civilizace, kdy lidstvo bude okolnostmi donuceno pochopit, že dosavadní materialistickou spotřební společnost je třeba nahradit duchovně se rozvíjející společností se zcela rovnoprávným postavením jejích členů.

Zvláštní pozornost si zaslouhuje odkaz starých MAYŮ, kteří prý byli přímou větví vysoce duchovně vyvinutého konglomerátu vzájemně provázaných civilizačních uskupení planetárního systému hvězdy MAYA v hvězdokupě PLEJÁD. Tito kosmičtí duchovní misionáři prý navštívili náš planetární systém. Všechny potřebné manuály a informace, určené obyvatelům Země, zakomponovali Mayové do svého kalendáře.

Čerpáno: Václav Gerla, www.zivotni-energie.cz

Návrhy na nastolení rovnováhy

Mayové předložili řadu návrhů jak pomáhat lidem a najít rovnováhu v nastávajících letech. Uvedme si zde některé z doporučení, které nám zanechala tato vyspělá civilizace Mayů.

Předpovídané změny nastanou, a jen naše postoje a činy rozhodnou jak kruté nebo mírné nakonec budou.

Musíme jednat, udělat změny a zvolit si lidi, kteří nás budou reprezentovat. Takové, kteří pochopí, a kteří se ujmou veřejné činnosti prosazující respekt vůči Zemi. Meditace a duchovní techniky jsou dobré, ale dobré jsou také činy.

Je velmi důležité ujasnit si, kdo jsme a také to, jaký je náš vztah k Zemi. Namísto řešení pomocí hlavy, bychom se občas měli řídit i hlasem svého srdce.

Měli bychom věnovat pozornost tomu, co přijímá naše tělo. Hodně jídla naruší subtilní i robustní cestu. Měli bychom se naučit nějaké dobré dýchací technice, abychom jsme ovládali svůj dech.

Žijeme ve světě energie. Důležitým úkolem v tomto období bude naučit se vnímat nebo vidět energii každého a všeho: lidí, rostlin, zvířat.

Musíme reaktivovat energii posvátných míst. To je naše práce.

Hopi oheň pro mír

Vloni v létě jsem se ocitla v kruhu lidí, uprostřed hořel oheň. Hopi oheň pro mír. Silný zážitek, který nelze popsat, předat, plně sdělit. Rituál Hopi indiánů, který otevře Vaši duši a vy vystoupíte ze závojų vaší mysli a zažitého pohledu na sebe, život a realitu. V kruhu lidí, kteří otevřeli svoje srdce ,cítíte, že jsme jedno. Jen v touze po dobru, lásce, sounáležitosti, míru. Jedno v touze po harmonii s přírodou a matkou zemí. Najednou víte, že země je matka, která nás všechny nese, dává nám vše, a nic nežádá. Jen trochu ohleduplnosti a úcty.

Naše nejhlubší touhy a přání jsou dost podobná. Jen jsou různě hluboko či mělko v srdcích ukrytá. Hopi oheň je rituál pro mír na naší Planetě Oheň se rozhoří každý měsíc, když číslo měsíce a dne je totožné, např. 6.6., 7.7.... Oheň se zapaluje po celé Zeměkouli a modlitby a přání se spojují někde v neuchopitelnou, tam, kde se sčítají všechny lidské emoce, pohnutky a přání, tam, kde se utváří náš společný lidský osud. Nic není odděleno. Vše souvisí se vším.

Hranice se staví v ohništi uprostřed dvou kamenných kruhů. Větší obvodová polínka symbolizují muže a jemnější klacíky a chrástí uvnitř symbolizují ženy a děti. Oheň zapalují ženy ze čtyř světových stran březovou kůrou, počínaje východem. Když je oheň zapálen, žena, která je na východě, vezme mluvící hůlku a provede svojí modlitbu – tichou, či hlasitou, se slovy či bez, píseň... Když je hotova, předá hůlku dál tomu, kdo je po její levici. Do ohně každý pokládá své dary v podobě bylinek – šalvěje, tabáku, pryskyřice...přinášíme mu v kruhu modlitby a přání pro uzdravení sebe, druhých i celé planety. Nakonec necháme úplně dohořet uhlíky, darujeme ohni vonné byliny apod. společně s našimi slovy díků a ocenění za všechno, co v životě dostáváme. Oheň se udržuje do svého vyhoření, nové dřevo se nepřikládá.

Popel z obřadu je pokládán za léčivý. Takovýto oheň spojuje všechny ty, kterým záleží na osudu Země a je celosvětovým obřadem. Účast není ničím omezená. Důležitý je Váš záměr , důvěra a láska vložená do společného rituálu.

Hopi oheň vychází z tradice Hopi lidí, nebo také „Hopituh Shi-nu-mu“ což znamená v překladu „Mírumilovní lidé“ nebo „Ti, kteří žijí v míru“. Tento známý indiánský kmen žije v severní Arizoně a dnes obývá rezervaci s rozlohou cca 6000 km2 na severovýchodě USA. Hopiové jsou velmi známým a váženým kmenem. Jejich nazírání světa je hluboce zakořeněné v kultuře, náboženství, spiritualitě, a v pohledu na morální a etické otázky lidstva. Základem jejich postoje k životu je hluboká úcta a respekt ke všem jeho formám, soužití ve vzájemném respektu a míru a život v souladu s učením stvořitele – „maasaw“.

Pokud chcete zažít tento silný zážitek, na.. www.centrumsovvislosti.cz .najdete, kam se vypravit.

Povídání o Kineziologii – metoda „One Brain“

V první části vám povím co to ta Kineziologie vlastně je, a v druhé části pak jak se takové odblokování provádí.

Kineziologie je nauka o pohybu, jejíž základy vypracoval v 60. letech Dr. Goodheart. Během několika let vzniklo z těchto základů mnoho různých odvětví. Jedním z nich je systém „One Brain“ (česky jednotný mozek), jehož název je odvozen od ideální funkce mozku, kdy pravá a levá hemisféra dokonale spolupracují. (Dále jen Kineziologie).

Levá hemisféra souvisí s logikou
Analyzuje, podrobně rozebírá, hodnotí, časově se orientuje, kontroluje a řídí, nese odpovědnost za naše systémy přesvědčení, chápe strach a je nositelkou „mužské energie“.

Pravá hemisféra vnímá obraz holisticky – jako celek
Je nositelkou našich uměleckých schopností, vnímá prostor – nikoli čas, pracuje s obrazy, s barvami, se symboly, nehodnotí, vnímá neomezeně a nezná bázeň.

Kineziologie vychází z tradiční čínské medicíny, podle níž proudí v lidském těle energie po drahách – tzv. meridiánech a každý orgán má svůj meridián. Podstatné je, že když energie proudí tak jak má, je vše v pořádku. Problém nastává, když se někde na meridiánu tok energie přeruší, vznikne tam blok. A energetický blok vznikne, když si člověk prožije nějaký stres. Jeden stres to celkem nic neznamena. Ten blok je tam tak malý, že energie proudí dál. Ale většinou nezůstane jen u jednoho stresu. Takže 2, 3, 4 stresy, které jsou si podobné, stačí k tomu, že energie po meridiánech neproudí už vůbec nebo tak málo, že v pozdější době vznikne nějaká fyzická či psychická porucha.

Uvedu na tomto místě příklad, aby bylo patrné, jak jsou si ty stresy podobné.

Přišel pán okolo 40 let s problémem strach – panická hrůza ze všeho. Nejdříve se bál ve tmě, pak už se bál vyjít na ulici, že ho něco přejede, nebo že na něj spadne lešení nebo že se při slabém větru vyvrátí strom a spadne na něj – prostě se bál všeho. A stres, který u něj tento stav nastartoval, začal už v 5 letech, kdy ho babička zavřela do sklepa. Chtěla, aby se něčeho bál, aby ho mohla příště něčím postrašit. Sam řekl, že víc jak 2 minuty v tom sklepě nebyl, ale za ty 2 minuty se mu do podvědomí na psychické rovině dostal strach, samota, tma a na fyzické rovině zápach, vlhko, plíseň, pavouci, pavučiny, kterých se štilil a na které si tam pěkně v té tmě sáhnul. Takže tady je ten 1. velký stres – blok se udělal, ale malý a číhá v tom podvědomí, až se bude moci za něj zachytit další podobný stres, který se stal v jeho 11 letech, kdy se dostal na letní dětský tábor, kde je oblíbená hra – bobřík odvahy.

V noci v lese zažil podobné pocity jako v tom sklepě – tmu, samotou, strach, vlhko, pavučiny... V té chvíli se ty pocity, které už v tom podvědomí má, spojí s tou současností, bloky zesílí na tom samém místě meridiánu a všechno se zase zasune do podvědomí a znovu to tam čeká. Někdy stačí tyto 2 stresy, aby už bylo zaděláno na problém. Tady se ještě přidal třetí – na vojně na hlídce - v dešti, ve tmě podobné pocity. A pak takový člověk jde v 35 do sklepa a má 4 schody a div nevyvrátí nahoře dveře, jak rychle to vyběhne, protože si myslí, že mu zezadu musí někdo vrazit kudlu do zad, chytit ho za nohu nebo mu skočí tarantule za krk. Prostě takové pocity, při kterých si myslí, jestli by neměl vyhledat nějakého specialistu, nejlépe psychiatra, aby mu pomohl.

V naší levé mozkové hemisféře se nalézá oblast mající na starosti naše „přežití“ – SIP (sjednocené integrační pole).

V situacích, které vyhodnotí jako stresové odpoví 75% i více mozkových funkcí – celou pravou hemisféru, přední část levé hemisféry a zbyde jen na strach orientovaný systém přesvědčení.

A kdyby dělal co chtěl – kdyby ten sklep vysmejčil – sklep je sice vyčištěný, to je hezké, ale to podvědomí vyčištěné není – stresy jsou tam pořád.

Ta Kineziologie obrazně řečeno se snaží vyčistit to podvědomí od těch stresových situací. Jakmile se nám to povede, odstraníme pak bloky i na meridiánech a energie začne proudit tak jak má a tělo se začne uzdravovat samo, protože **tělo samouzdravovací schopnost má**, ale přes ty bloky se mu to nepodaří dokončit.

Tak to je ke Kineziologii jako takové a teď vám povím, jak takové odblokování probíhá.

Jak jsem již řekla, v naší paměti máme uloženo vše od našeho početí a dokonce tam mnohdy máme i bloky, které byly způsobeny silným negativním prožitkem našeho předka, které se uložily v jeho těle a mají přímý vliv na náš dnešní problém, prostě jsme je zdělili – v Kineziologii se testuje příčina problému až do 7. generace.

Veškeré informace, které potřebuji pro odblokování vědět, testuji přes deltový sval klienta, který jsem si před tím vyčistila, abych dostávala přesné informace.

Když se těla, respektive mozku zeptám na jakoukoliv otázku, na kterou je odpověď ano či ne, mozek nám přes deltový sval odpoví.

Pokud zní odpověď ANO - ruka zůstává pevná. Odpověď NE – ruka padá. Stejně tak pokud je tělo něčím co vyslovím stresováno, ruka padá.

Při odblokování v první řadě vytestuji prioritní problém, protože většinou má klient problémů více. Potom testuji NEN (negativní energetický náboj) – vyjadřuje, jak je tělo problémem stresováno a PEN (pozitivní energetický náboj) - vyjadřuje, jakou má tělo tendenci se samo s problémem vyrovnat.

Dále testuji BAROMETR CHOVÁNÍ – tj. tabulka, která určuje, jak se klient v souvislosti s daným problémem cítí.

Na levé straně tabulky je umístěna pozitivní kategorie, na pravé straně je kategorie negativní. Tam se většinou klient nachází v souvislosti s daným problémem.

Barometr má 3 úrovně:

VĚDOMÍ – chování založené na vnímání a uvědomování si právě teď, v přítomnosti

PODVĚDOMÍ – chování založené na vnímání minulých dějů, na systému přesvědčení

TĚLO – chování založené na buněčné paměti, na kontinuálním vnímání (ve všech obdobích)

Jinak se také Barometru říká „tři v jednom“ a znamená to, že každá úroveň je v přímé souvislosti s dalšíma dvěma.

Po umístění na Barometru se zeptám, jestli budeme pracovat v současnosti, když ano, klient vypráví co jej v současnosti nejvíce trápí a jak by se dal problém řešit. Následuje korekce přítomnosti. Po té se ptám, jestli máme povolení jít do věku příčiny. Když ano, testuji všechny věky ve kterých se přihodilo něco, co má přímou souvislost s dnešním problémem.

Jak tedy odblokuje emocionální stres, který zablokoval energii? Vežmu klienta za hlavu, jednu ruku držím na čele a druhou na zátylku. Tomuto držení se říká FO (frontálně-okcipitální držení) a spojuje nám pravou a levou hemisféru a přední a zadní mozek. Pod tímto držení si člověk lépe vybaví zážitky i z raného dětství. Při vzpomínání si znovu prožívá okamžiky, které mu způsobily trauma, ale tentokrát již jemně s mnohem menší intenzitou.

Při odblokování, která jsem doposud dělala jsem se setkala se 4 typy případů.

1. Lidem naskočí před očima situace, kdy došlo ke stresu jako na

videu. Před očima si pak mohou posouvat situace dopředu nebo dozadu, jak je třeba – tj. výborný.

2. Lidem obrázek nenaskočí, ale danou situaci si dokáží vybavit a hovořit o ní.

3. Když je příčina problému třeba v 6. generaci a obrázek nenaskočí,

člověk si samozřejmě nepamatuje, co se stalo, tak si můžeme problém vymyslet. Tam nejde o to, co se přesně stalo, ale o ty zablokované emoce, dostat se do těch stejných emocí. Tak řeknu, ta žena se cítila přesně jako teď vy a ono už jí něco napadne .

4. Klient tvrdí, že si na nic nevzpomene. Tak testuji ještě více informací, aby si vzpomněl. Nebo když nechce o události z nějakých důvodů mluvit, stačí, když si to sám prožije bez mluvení. Nebo hledá ve věku příčiny nějaký silný stres jako je třeba úmrtí, autonehoda, rozvod... a to je právě chyba.

Pod FO je třeba hovořit i o běžných, z dnešního pohledu ne příliš stresujících zážitcích. Musíme tam ten stres hledat očima toho věku, ve kterém pracujeme.

Tak třeba u dyslexie byla příčina ve 4 letech, kdy chlapci nechtěla půjčit jeho o 10 let starší sestra svého růžového medvídky – bylo tam takové to automatické Ne! A rodiče se na to koukali a nezakročili. Pro toho chlapce to byl tenkrát velký stres – byl vymodlené dítě, rodiče na něho dlouho čekali a všechno mu dovolili a sestra ho měla velice ráda, od malička o něj pečovala jako o živou panenku. Najednou se cítil, že ho nikdo nemá rád, připadal si sám – urazil se a nemluvil.

Až si vzpomeneme na všechny stesy, otočíme ty nepříjemné situace tak, aby pro nás byly v tu chvíli přijatelné. Třeba – maminka vytáhne ze skříně modrého medvídky, co měla připraveného k vánocům a dá ho chlapečkovi, aby měl taky svého medvídky. A chlapeček celý šťastný jde spát se svým modrým plyšovým medvídkem.

Korekce pod FO je nejsilnější korekcí odblokování - je třeba si vzpomenout a říci o tom pár vět včetně zapojení všech smyslů a emocí.

Je ještě mnoho následných korekcí, které mají za úkol odstranit případné bloky na meridiánech, proto uvedu jenom ty nejjednodušší, jako je u dyslexie psaní písmen či znaku do nekonečna, dále pochodování na místě se střídavým křížením rukou a nohou, pohyb očí do krajních poloh nebo svícení baterkou do oblasti 3. oka. Tyto korekce působí opravdu velice silně a rychle.

Jestliže jsme již provedli všechny korekce, vrátíme se po levé (pozitivní) straně Barometru z nejnižšího věku příčiny do současnosti. Vytestuji domácí úkol, který si klient provádí doma alespoň po dobu 21 dnů, tj. doba za kterou by se měl vyrovnat s odblokováním.

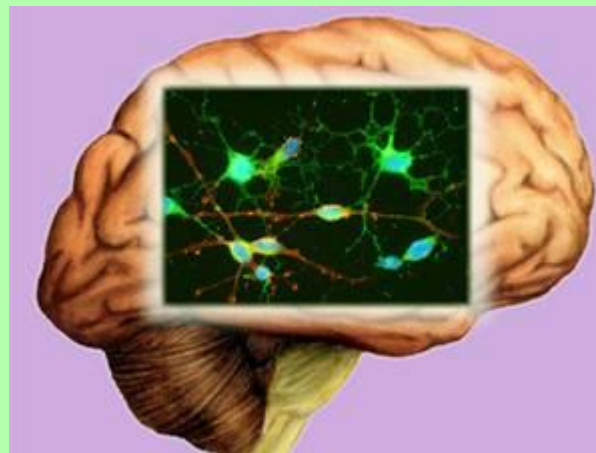
Tady však upozorňuji, že zvláště dlouhodobé problémy uložené hluboko v těle neodezní po prvním odblokování úplně a beze zbytku. Člověk sám posoudí, zda mu odblokování pomohlo a sám se také rozhodne, zda přijde znovu.

A na závěr ještě uvedu, že metodou „One Brain“ lze řešit problémy i u velmi malých dětí přes prostředníka, obvykle jeho matku. Na začátku odblokování si jen vytestuji zda mám povolení pracovat na problému dítěte přes jeho matku. A dál již pracuji s matkou jako by ona byla to dítě.

Stejně tak se postupuje i u zvířat (psů, koček, koní, prostě u všech nečlověčích savců), kde zase pracuji přes páníčka.

V příštím čísle si budeme povídat o dalším způsobu alternativní léčby a to je metoda AFT - Teorie přitahovacích polí.

Kontakt pro čtenáře: Ludmila Strnadová, tel. 605 758 923

Je vše kolem nás kontaminované? Co s chemickou politikou u nás?

Kladu si denně otázky podobné této. Kladu si je v samoobsluze, když dělám běžný týdenní nákup. Přemýšlím o tom když si kupuji zmrzlinu, když krájím své malé, rok a půl staré holčičce jablíčko na svačinku nebo když se chystám do sprchy a chci si umýt vlasy šampónem. Pokud umývám podlahu, váhám, zda ponořit ruce do kýble s roztokem čehosi. Totéž platí pro mytí nádobí. A co náš byt? Plovoucí plastová podlaha – naštěstí jen v obýváku. Okna? Plast. Parapety? Plast. Kuchyňská linka? Plast. Futra?

Totéž. Vše tolik populární PVC. Plyvinylchlorid, makromolekulární látka. Ani koberce se syntetice nevyhýbají. Alespoň ledničky se už vyrábí bez freonů. Někdy mám opravdu pocit, že je to k zbláznění. Přepadá mě paranoia. Je to všude a my máme sice určitou šanci to omezit, ale ne tomu zcela uniknout. Voda, půda, vzduch. Intenzita omezení je bohužel limitována finančními možnostmi rodiny. Výše uvedené bytové doplňky se dnes dají pořídit z masivu, tedy ze dřeva, ale ceny se pohybují trochu jinde než u PVC alternativ.

Ale, zdá se, existují lidé, kterým takové výrobky nevadí. Proč by měla vadit PVC plovoucí podlaha? Ptají se, diví se, smějí se... ano, až na to, že se Vám do plic a na pokožku z takové podlahy denně adsorbuje cca 1 – 6 mg DEHP (di-2-ethylenhexylftalát) – v závislosti na větrání v místnosti – je to v celku OK.

Všechny látky odvozené od kyseliny ftalové, tedy ftaláty, jsou schopné narušovat hormonální funkce v organismu. Bohužel je nalézáme v každodenních předmětech jako jsou hračky, počítače, kosmetika, dětský textil, atd.. Běžně telefonujeme z mobilu a vůbec nevíme, že obsahuje bromované zpomalovače hoření, což jsou látky hromadící se v tělech a také narušují funkce hormonů. Mimochodem – pohlavní hormony nevyjímaje. Večer si pak skoukneme zprávy v TV, kde se zmateně dozvíme, jak nějakí blázni z Greenpeace protestovali převlečení za chudáky pochroumané spermie proti současné chemické politice ČR. To je opravdu jen miliardtina z toho všeho.

Ale jak z toho ven? Řešení existuje. Alespoň v případě předmětů naší denní potřeby - potraviny, drogerie, nábytek, textil, automobily, ... Ano vyrábět, ale používat takové materiály a přísady, které nejsou rizikové pro naše zdraví. Je zde ale problém:

V současné době je Evropa nejvýznamnějším a nejmocnějším výrobcem chemikálií a také největším trhem s chemickými látkami vůbec. Pravidla kontrolující, popř. upravující výroby jednotlivých chemikálií buď jsou nedokonalá a lze je snadno obcházet nebo neexistují vůbec. V Evropě je v prodeji asi 70 tisíc látek a u 75 % z nich jen velmi málo známe o jejich toxicitě. Drtivou většinu představují tzv. staré látky, tj. látky používané před rokem 1981. Na tyto látky se bohužel nevztahuje povinnost registrace a řešit nějak jejich působení na organismus. Od roku 1981 se zavedla povinnost registrovat každou novou chemickou látku a zároveň řešit hodnocení zdravotních dopadů. Pro průmyslové podniky je pohodlnější používání a výroba těchto starých látek než investovat vývoje bezpečných alternativ, které navíc musí projít povinným testováním.

EU se po dlouhém váhání odhodlala pro určité řešení:

Chystá se REACH. Jsou to předpisy na regulaci prodeje chemických látek, o zajištění informací o vyrobených látkách a na ochranu zdraví spotřebitelů. Ovšem v chemickém průmyslu jde o velké peníze a nebyli bychom to, my, lidé, kdybychom je neupřednostnili před vlastním zdravím. Na půdě evropského parlamentu (spíše za hlavní scénou) jsou lidé, kteří tahají za nitky a vedou agresivní lobby proti zavedení REACH. Jsou to i celé vlády, bohužel i ta naše. Jako snadné rukojmí si berou nás, obyčejné a často zcela desinformované spotřebitele. Přicházejí s tvrzením, že se zavedením REACH se vše zdraží nebo snad chudinky průmyslové koncerny budou muset ukončit své výroby a o práci přijde x lidí. Jak směšně jednoduché. Jak jsme lehce manipulovatelní, pokud nemáme informace. Media tu a tam něco o REACH sdělí, ale ještě tomu nebyla věnována adekvátní pozornost, taková, aby nám všem došlo o co tu vlastně jde. Jde v neposlední řadě o zdraví naše a našich potomků. Proto doufám, že tento článek alespoň trochu přispěl k pochopení některých věcí. V příštím čísle uvedu pár konkrétnějších čísel a příkladů kontaminace rizikovými látkami a také navrhu určitá řešení...

Mgr. Markéta Široká

Použité citace:

Šuta, M. (2004): Proč EU a ČR potřebují novou chemickou politiku?.- Demos

Co je ekologická stopa?

Koncept ekologické stopy (ES) můžeme považovat za účetní nástroj pro počítání ekologických zdrojů. Různé kategorie lidské spotřeby jsou převedeny na plochy biologicky produktivních ploch, nezbytné k zajištění zdrojů a asimilaci odpadních produktů. **Ekologická stopa je přesně tím, co jsme dosud postrádali - měřítkem toho, jak udržitelné jsou naše životní styly.**

Ekonomika jako velké zvíře

"Představte si ekonomiku jako velké zvíře. Otázka, kterou si musíme položit, zní, jak velkou pastvinu potřebujeme, abychom uživili toto zvíře?"

Jak se ekologická stopa počítá?

Existují dva základní způsoby výpočtu ekologické stopy. Jeden zkoumá zdroje odebrané z přírody (například dřevo nebo obilí), ze kterých se vyrábějí předměty spotřeby (jídlo, oblečení, atd.), druhý je zaměřen na jednotlivé kategorie spotřeby ve formě hotových výrobků. Oba mají samozřejmě stejný cíl - převést lidskou spotřebu na velikost používané plochy.

Jednotky měření

Ekologická stopa je vyjádřena v globálních hektarech. Každá jednotka odpovídá jednomu hektaru biologicky produktivních ploch s globálně průměrnou produktivitou.

Ekologický deficit (lokální, globální)

Ekologický deficit je množství, o které přesahuje ekostopa lokálně nebo globálně dostupnou ekologickou kapacitu.

Ekologická rezerva

Přebytek ekologicky produktivní plochy ve srovnání s ekostopou státu. Státy, které mají ekologickou stopu menší než je jejich místě dostupná biologická kapacita, disponují ekologickou rezervou - rozdílem mezi kapacitou a ekostopou. V dnešním globalizovaném světě je tato rezerva často využívána dalšími státy - díky exportu produkce.

Ekologická stopa

Ekologická stopa definované populace (jednotlivec, město, stát...) je celková plocha ekologicky produktivní země a vodní plochy, využívaná výhradně k zajištění zdrojů a asimilaci odpadů produkovaných danou populací, při používání běžných technologií. Ekologická stopa je vyjadřována v jednotkách plošné míry v hektarech, přesněji v globálních hektarech.

Globální hektar

Globální hektar odpovídá jednomu hektaru (100 x 100 metrů) biologicky produktivního prostoru s "globálně průměrnou produktivitou". **V roce 1999 měla biosféra 11,4 mld. hektarů biologicky produktivního prostoru, což odpovídá zhruba 1 plochy planety.** Těchto 11,4 mld. hektarů biologicky produktivního prostoru tvoří 2,3 mld. oceánů a sladkovodních ekosystémů a 9,1 suchozemských ploch. Suchozemské plochy tvoří 1,5 mld. hektarů orné půdy, 3,5 mld. ha pastvin, 3,8 ha lesních ploch a 0,3 mld. ha zastavěných ploch.

Globální měřítko

Jedním z průvodních jevů globalizace je, že světová ekonomika, především díky mezinárodnímu obchodu, funguje čím dál tím více jako propojený a zasíťovaný celek. Dnes často ani nevíme, odkud pochází suroviny tvořící výrobky a potraviny, které každodenně používáme. Jedním si můžeme být jisti: pochází doslova z celého glóbu. **Tomu odpovídá i naše ekologická stopa: její části se nacházejí na celé Zemi.**

Přestřelení

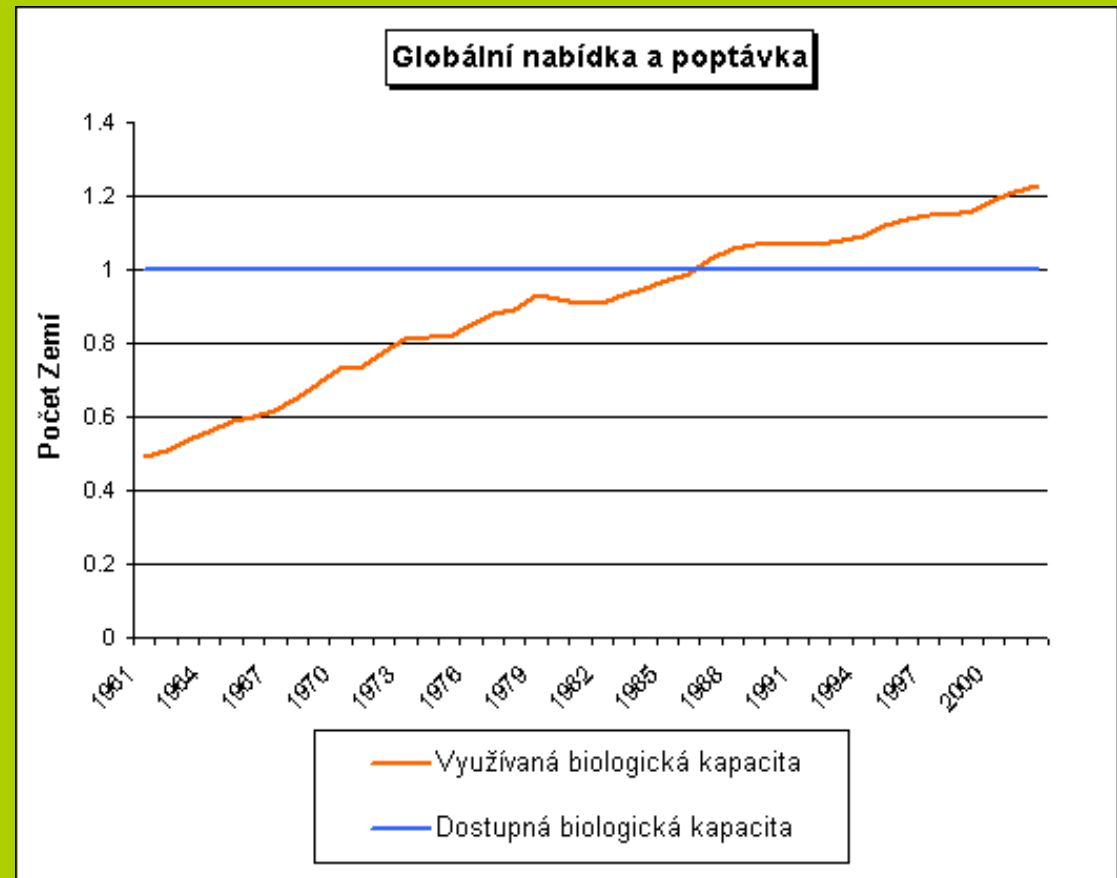
Jako přestřelení označujeme situaci, když lidské požadavky na přírodu překračují její schopnost regenerace; ať už jde o místní, regionální či globální měřítko.

Vtělená energie

Energie spotřebovaná během celého životního cyklu výrobku, od těžby, přes zpracování, dopravu, využití až po zneškodňování odpadu.

Kolik planet potřebujeme?

Situaci v globálním měřítku ukazuje graf 1. Graf znázorňuje vztah mezi využívanou biologickou kapacitou (oranžová křivka) a její nabídkou (modrá křivka), vyjádřenou jako "počet Zemí". Je zřejmé, že takto vyjádřená nabídka biologické kapacity zůstává konstantní - 1. Zemi máme, alespoň prozatím, k dispozici pouze jednu. Z grafu vyplývá, že lidstvo jako celek se díky prudkému ekonomickému rozvoji a populačnímu růstu posledních 40 let dostalo od využívání zhruba poloviny biologické kapacity planety v roce 1961 na 1,2 biokapacity Země v roce 2002. Znamená to, že v současné době vytváříme globální ekologický deficit 0,2 Země (potřebovali bychom o "pětinu větší" planetu). Tento deficit odpovídá globálnímu ekologickému "přestřelení".

Chceme žít jako Američané či Západoevropané?

Současný globální ekologický deficit 0,2 Země jistě není nic lichotivého a málokdo pochybuje o tom, že se bude ještě prohlubovat. Otázkou je, jak dlouho lidstvo může globální biologické zdroje přečerpávat, aniž by došlo k výraznější poklesu jejich produktivity a tím i k zásadním problémům pro naši civilizaci. Nicméně tento "nízký" deficit je možný jedině díky tomu, že celá řada tzv. Rozvojových zemí čerpá dosud z globální biokapacity velmi málo (vyjádřeno na jednoho obyvatele). Podívejme se nyní, kolik planet bychom potřebovali, kdyby každý člověk na Zemi dosáhl současného standardu ekonomicky nejvyspělejších zemí.

V roce 2002 činila ekologická stopa průměrného Američana 9,7 gha, zatímco globální biologická kapacita 1,8 gha. Znamená to, že pokud by každý člověk na Zemi dosáhl severoamerického spotřebního "standardu", potřebovali bychom více než 5 planet.

Průměrná ekologická stopa obyvatel západní Evropy byla v roce 2001 5,1 gha. I když je tedy životní styl západoevropanů takřka o polovinu "lehčí" než obyvatel USA, jeho dosažení všemi obyvateli Země by znamenalo, že bychom potřebovali bezmála tři planety, tedy o dvě více, než máme k dispozici.

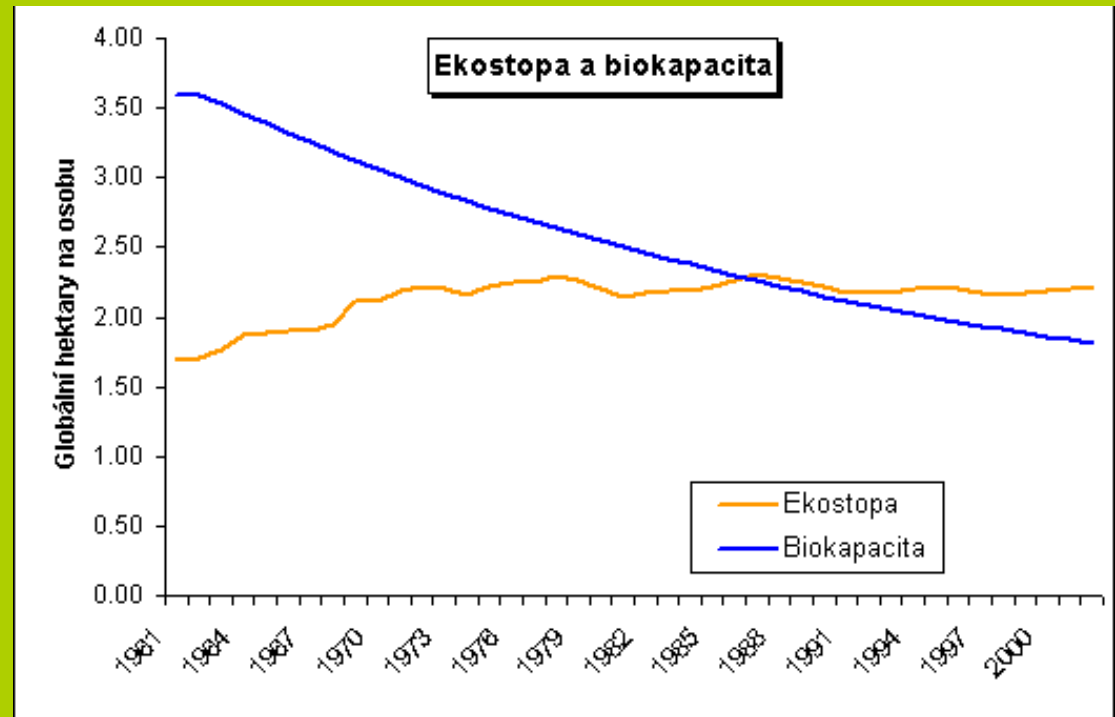
Graf 2

Graf 2 ukazuje **vývoj velikosti ekologické stopy lidské populace a dostupné ekologické kapacity od roku 1961 do roku 2002**. Oba údaje jsou vztažené na jednoho obyvatele a vyjádřeny v globálních hektarech. Z grafu je zřejmé, že k **"přestřelení" došlo v druhé polovině 80. let minulého století a ekologický deficit se dále prohlubuje.**

"Bohaté" a "chudé" země

Ekologická stopa poskytuje jiný obrázek o bohatství a chudobě než standardní makroekonomické ukazatele. Ekonomicky vyspělé země často patří mezi ekologické dlužníky, zatímco tzv. rozvojové země mezi ekologické věřitele..

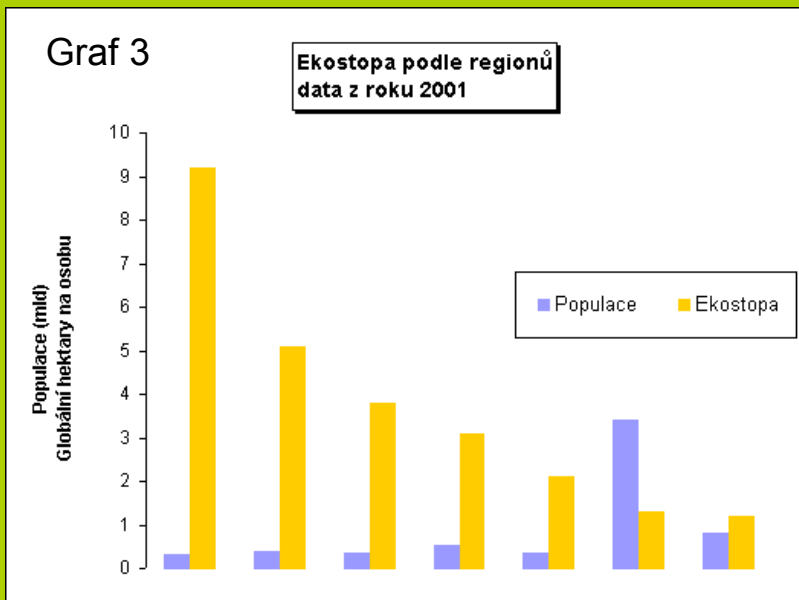
Ekostopa se v "bohatých" a "chudých" státech za posledních 40 let vyvíjela zcela jiným způsobem. V zemích s nízkými a středními příjmy se ekostopa od roku 1961 - 2001 prakticky nezměnila a za poslední desetiletí dokonce poklesla o 8% (tabulka 1). Naproti tomu v zemích s vysokými příjmy je ekostopa vztažená na obyvatele 3x vyšší než v předchozí skupině a za poslední desetiletí o 8% narostla (tabulka 1 následující strana).

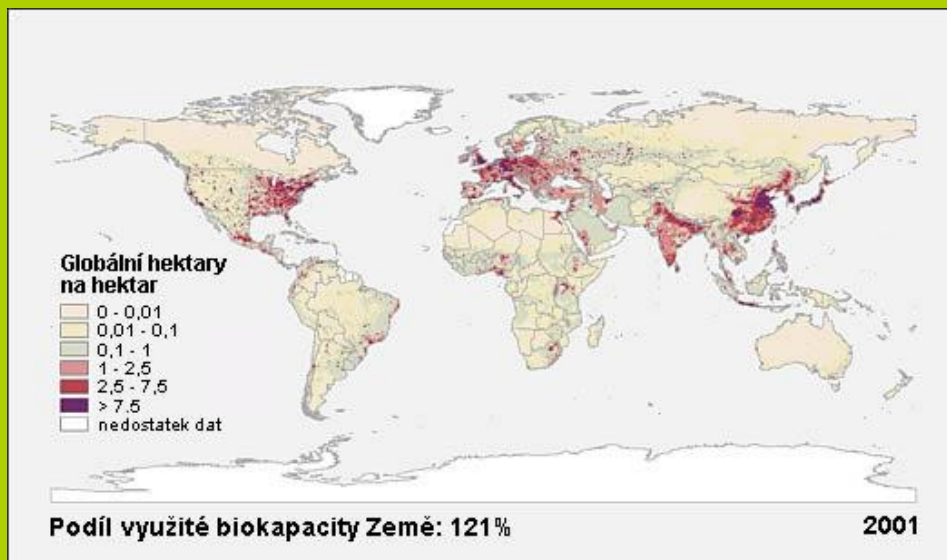
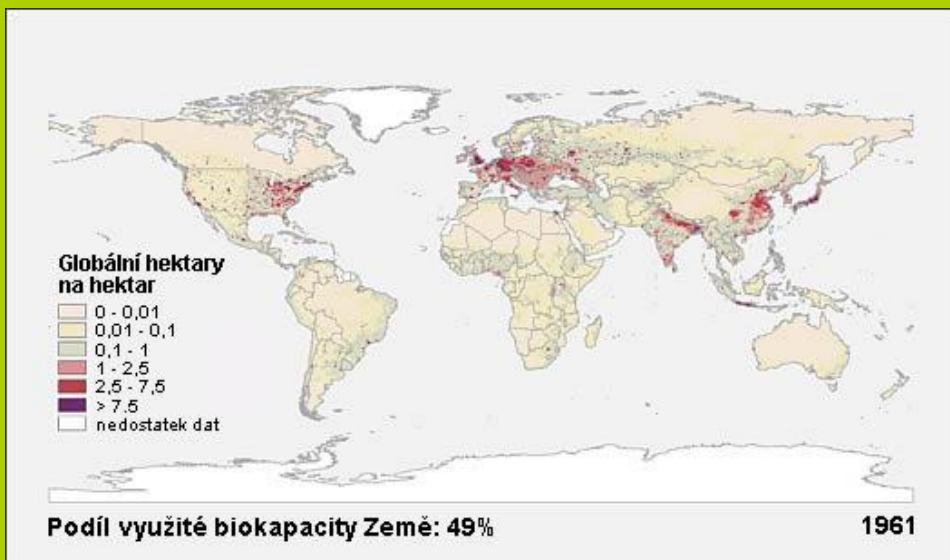
Rozdělení ekologické stopy podle regionů a populace

Autoři zprávy Living Planet Report rozdělili svět do celkem 7 geopolitických regionů (Severní Amerika, západní Evropa, střední a východní Evropa, Latinská Amerika a Karibik, střední východ a centrální Asie, Asijsko-pacifický region a Afrika). Graf 3 ukazuje, jak nerovnovážně je ekologická stopa mezi tyto celky rozdělena. Jsou použity data z roku 2001.

Nejvíce lidí žije v Asijsko-pacifickém regionu (3,5 mld), kteří přitom vytváří ekostopu pouze 1,3 gha/osobu. Ještě o desetinu globálního hektaru na osobu menší ekologickou stopu za sebou zanechává 800 milionů Afričanů. Ostatní regiony jsou mnohem méně osídleny, zato vytváří vyšší ekostopu na obyvatele. Největší disproporce je u obyvatel severní Ameriky - 319 milionů lidí vytvořilo v roce 2001 průměrnou ekostopu 9,2 gha/obyvatele. V případě obyvatel západní Evropy to bylo takřka o polovinu méně - 5,1 gha/osobu a v našem regionu střední a východní Evropy pak 3,8 gha/osobu.

Mapy - intenzita využívání ekologických zdrojů

Čím vzácnější začínají ubývajících ekologických zdrojů být, tím více si svět uvědomuje jejich ekonomický význam. Řada odborníků se domnívá, že ekologické zdroje nahradí zlato 19. století a finanční prostředky století dvacátého, jako základní "médium" ekonomiky. Začíná si to uvědomovat i řada zemí, které se snaží snížit svojí ekologickou stopu. Tyto snahy samy o sobě začínají ovlivňovat globální rovnováhu sil, neboť ekologický deficit znamená pro některé země zvyšující se zátěž, zatímco ekologická rezerva pro jiné státy přináší větší bezpečnost a umožňuje větší svobodu volby.

Primitiv
Bohuslav Nýt

Kostičky chrastí v malém těle, když před pánem poklekáš.
Tiše a nesměle.

Slyš, shůry hlas, drtící pokolení, drtící nás - naše děti, domy.
Hlas rozechvívající duše, pukající jak letité stromy.

„Bídný tvorečku, prach z prachu vzešlý, tam dole už jsi skončil.
Je čas abychom se sešli.“

„Ó pane, buď trpělivý. Ty jasnozřivý, nech mne ještě chvíli žít.
Tvoji slávu budu šířit, na tvou počest jíst, na tvé zdraví pít.
Dům od domu k lidem nech mne jít.
Ještě jsem nic neužil.“

„Bloude změkčilý. Víš kdo stvořil ten tvůj lid? Kdo rozhodne jestli budeš žít.
Já založil vesmír, uplácal slunce, vyhnětl maličkou Zemi.
Zdaleka ne jedinou mezi všemi.

Fauna i flora byli jen další díl. Díl posunující skládačku o krůček vpřed. Dohánějíc cíl.
Celé jen směšný pokus, zaplňující nekonečný čas.
Nudou prodchnutý, zas a zas.
Dávno je pryč doba tvůrčího zkoumání.
Systém je dokonalý.
A přec,
cítím zklamání.

Já věčný.
A má práce?
Pomíjí! Hroučí se a zhasíná.

Bůh prý se nemýlí. Taková hloupost.
Zvláště, když chyba je již v základu.
Jednoho až dojmá, že všechno končí v místech,
kde začíná.

Primitivní zvířátko, dostalos možnosť lepším se stát,
zůstat při mně, v budoucnu mi pomáhat.

Tebe však jen sobeckost a lakota,
po tisíce let sráží v prach.
Marnost nad marnost,
jako když na zed' zkoušíš házet hrách.

Tvůj hloupý rod, od počátku věků,
žije jen sám pro sebe.
Blbče, myslíš, že celý takto různorodý svět je tu jen
a jen pro tebe?

Věčnost má naštěstí i jeden pozitivní klad, ač titěrný.
Mizerný pokus můžeš zrušit a celek,
začít znovu budovat.
Byl to můj omyl,
ale tvůj to bude pád."

Okamžik

Každý okamžik je nový
a přináší modré z nebe
i ledové vločky sněhu.
Kolikrát již snůh mýjel horizont,
kolikrát se labutě vznášeli
ve svatebním tanci.

Kdy to všechno začalo?
Je víra míň než vědění?
Kolikrát jsem upustila svoji víru,
aby se rozsykala,
a opět se mi objevila v nové,
důvěrnější podobě.

Jsem zoufalá, touhou žít
a věřit v lásku a dobro.
A zatím mé srdce spí.

Dnes jsem potkala anděla,
seděl na střeše
a rozverně si pohrával nohama,
na kterých měl legrační bačkory.
V rukou měl červené paraple,
kterým otáčel.

Chtěl mi něco říct.
Srdce rozumělo,
ale rozum ještě teď hledá ta
správná slova.

Otrok

Jsem otrokem své práce,
jsem otrokem svých snů.
Jak otrok touží po svobodě,
i já po ní toužím.

Obepnutá pouty,
můžu za svobodu se prát,
bez pout jsem jak zbloudilý pták.

Pouta dávají mi směr, radí a říkají,
za tenhle provaz vem.
Když oči zavírám a nechci vidět,
kde uvězněná jsem,
jen marním čas a osud svůj.

Věžeň co vidí svou celu,
je i hvězdami okouzlen.
Spoután a polapen, náhle ví,
že chce žít,
z temnoty žaláře se vymanit.

Nebraň se poutům,
chvíli spoutaný buď,
až spatříš červánky z okna s mřížemi,
skloníš se i se svými pouty kráse,
nádhernému světu,
co dosud si neviděl.

Na tvé duši se zatřpytí krůpěje slz,
které nemohli z tvého srdce ven,
byl jsi totiž uvězněn.
V nevědomí, v iluzi, ve světě,
který bez slz a hvězd je prázdný.

Múzy

Koho múzy líbají,
měl by se jimi nechat milovat
do rozervání duše.

Chiméry, přeludy duše nechat promluvit,
vykřičet stíny
a uchopit je v třpytu slunce
a pojmenovat je jménem.

Láska, nenávisť, zášť,
zaryté do závitů naší pamněti.
Rozpomenout se do hloubi našich kořenů,
propletených v hlubinách stínu.

Koho múzy líbají,
měl by pochopit
a zvednout svoji hlavu ke hvězdám,
od prachu země,
ze které jsme vzešli.

Koho múzy líbají, ať stane se člověkem.

VELKÉ OSOBNOSTI NAŠICH DĚJIN

Neexistuje v Čechách člověk, který by o něm neslyšel. Tento velký „malý“ muž, je považován za našeho nejvýznamnějšího středověkého panovníka, který dovedl české království k vrcholnému rozkvětu ... dále bychom snad ani nemuseli pokračovat. Kdo by jej neznal?

A přesto, nebo snad právě proto, si o něm něco povíme. Třeba se dozvíte i něco, co jste až dosud nevěděli.

Kde kdo ví, že založil první pražské arcibiskupství, čímž vymanil českou církev z německého područí. Že založil pražské vysoké učení, tedy první univerzitu ve střední Evropě. Že postavil mnoho staveb nesoucích dodnes jeho jméno. Ale kolik z Vás ví, jak vlastně ve skutečnosti vypadal? Jaké bylo jeho dětství, jeho život? Tušíte proč zemřel?

Ale začněme pěkně od počátku. Dne 14.5.1316 se v Praze narodil Janu Lucemburskému a Elišce Přemyslovně nejstarší syn, který později při křtu dostal jméno obvyklé v přemyslovském rodě - Václav. Neustálé pŕtky a napjaté vztahy mezi manželi vyvrcholily roztržkou, po níž malého Václava přemístili daleko z dosahu matky. Nejprve na Loket, pak na Křivoklát a ještě později až na francouzský dvůr. Zde se malému princovi dostalo cíleného a systematického vychování i vzdělání, které tak bravurně zúročil po svém návratu roku 1333, kdy se ujal správcovství v zemi.

Po příchodu do Čech našel celé království v zuboženém stavu a Pražský hrad téměř neobyvatelný. Nesetkal se zde již ani s matkou, kterou od dětských let neviděl, protože ta mezitím zemřela. Roku 1336 mu navíc umírá v bitvě u Kresčaku i otec, Jan Lucemburský a tak pro Václava, překřtěného po strýci na Karla, končí doba správcovství a začíná doba vládnutí a panovnických povinností. Stává se králem německým, králem českým a ještě později ve Svatopetrské basilice, římským císařem.

A své povinnosti si plní více než dobře. Přesto se najdou i tací, kteří cítí křivdu. Karel věnoval Českému království, které považoval za jádro svého rodového panství, stěžejní pozornost, a tak mu bývalo někdy vytýkáno z německé strany, že je "Čechům otcem, svaté Římské říši otčímem". Přitom je nutno říci, že Karel se staral i o povznesení císařských statků v říši. Získával další území, ať již diplomaticky, koupí či dokonce sňatkovou politikou.

Karlovi ženy však pronásledoval těžký osud. Blanka z Alois, kterou měl velmi rád, zemřela už v roce 1348 a zanechala po sobě dvě dcery, Markétu a Kateřinu. Poté mu v pouhých dvaceti čtyřech letech zemřela i Anna Falcká, která jim porodila syna Václava. Václav se bohužel dožívá pouhého jednoho roku. I třetí Karlova žena umírá velmi mladičká. Anna Svídnická ovšem ještě před tím porodí Karlova prvního žijícího syna, Václava IV. – tedy následníka trůnu. Bohužel přes veškerou otcovu snahu se z něj nepodaří vychovat panovníka schopného zvládat vladařské záležitosti. Roku 1363 se Karel žení naposledy a to s Alžbětou Pomořanskou, s ženou o více než třicet let starší, která vládla neuvěřitelnou silou neboť prý „ohýbala podkovy a lámala meče“. Z tohoto svazku pak vzešli Zikmund, Jan a dcera Markéta.

Že těmito mnohými sňatky rozšířil svá území do největšího rozsahu v historii země koruny české, to snad není ani třeba dodávat. Karel IV. měl však také zájem o historii a proto podněcoval řadu kronikářských děl, která měla mimo jiné zdůraznit i jeho panovnické úsilí. A právě díky těmto snahám jsme dnes schopni určit, jak vlastně Karel vypadal.

Představte si muže nevysoké postavy, jen asi něco kolem 173cm, s nahrbeným hřbetem a nachýlenou hlavou, což bylo způsobeno několika zraněními, která za svého života utrpěl. V obličejí výrazný nos, velké oči, vlasy splývající na ramena a krátký vous. Také se rád odíval do šatů z vybraných tkanin volného střihu, ale většinou bez ozdob. Bývalo jeho zvykem, že při audiencích řezal proutí nebo měkké dřevo.

Smrt si pro něj přišla 29.11.1378, kdy po celkem banálním úrazu, zlomeniny krčku levé nohy, která ho upoutala na lůžku, se dostavil ošklivý zápal plic, jehož následkům nakonec král Karel IV. podlehl. V závěru snad jen dodáme, že pohřební obřady byly velkolepé a trvaly plných sedmáct dní. Teprve pak směly být ostatky uloženy do královské hrobky pod chrámem Sv. Víta na Pražském hradě.

Připravil Bohuslav Nýt

Kdo je naším dnešním velikanem už víte. A tak pro tentokrát nehledáme jeho jméno, vždyť to by bylo příliš jednoduché. Zajímá nás spíše, jakým přízviskem byl po své smrti nazýván. Víte?

Pokud budete chtít ověřit pravdivost svých domněnek, máme pro Vás malou osmisměrku. Po jejím vyplnění zůstanou písmenka, která seskládaná dají hledaný přídomek. Přejeme příjemnou zábavu.

A	T	O	L	S	R	U	D	L	A
T	O	S	S	Á	Ň	K	Y	Á	N
I	R	V	M	T	E	A	E	R	D
Z	I	O	C	O	Š	A	T	K	A
R	K	B	U	K	E	D	V	E	L
E	A	O	Á	D	Ř	Ě	V	A	K
V	R	Z	L	A	T	K	A	K	O
I	U	E	L	E	A	A	S	S	P
N	S	N	N	T	G	N	J	Á	M
U	R	Í	L	A	V	A	K	L	I

DĚKAN, IKARUS, KAVALÍR, KOLEGA, KOMÁR, KRÁL, KVĚTEN, LÁSKA,
MÁJ, NUZÁK, OSVOBOZENÍ, OŠATKA, POKLADNA, RUDLA, SÁNKY,
SLOTA, SŇATEK, TROUD, TŘEŠEŇ, UNIVERZITA, ZLATKA

X

Pozvání na
**Rodinné konstelace a
Pohyby duše.**

**Setkání se bude konat 27.6.09 v čajovně
Relax, Bolevecká náves, Plzeň od 10.00 do 17.00
hod.**

Rodinné konstelace je metoda harmonizující
naše vztahy, vnímání a prožívání sebe sama a
našeho života.

Konstelace, které můžeme společně postavit,
mohou být i zdravotní, jmenné (vhodné pro výběr
jména pro miminko), numerologické (vycházející z
datumu narození), firemní.

Pohyby duše je setkání s kvalitami jako je Láska,
Život, Osud, Bůh.....

Přijďte prožít sami sebe. Jsou síly, které ovlivňují
naš život, aniž o nich tušíme. Pokud o nich víme,
můžeme je nasměrovat správným směrem. Směrem
k Lásce, vnitřní svobodě a celistvosti.

Těším se na viděnou

Blanka

Vstupné 250,--

Pozvání na přednášku

Alchymie jména
V rámci festivalu Miluj svůj život

Dne 4.7. od 17.00

Program festivalu:
www.ezotera.cz/ano

